

Titel: Indsættelses- og Udsættelsesforretninger.

Citation: "Indsættelses- og Udsættelsesforretninger.", i *1902/1903: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r13-shoot-chptrd1e14789/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: 1902/1903: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

for Fordærvelse eller væsentlig Værdiforringelse ved at henligge saa længe (jfr. derhos § 583). Realisationen foregaar i øvrigt, naar enten Udpantningens Genstand er fast Ejendom eller Udpantningen har omfattet Løsøre til Værdi af mindst 100 Kroner, i Overensstemmelse med de almindelige Regler om Trangsauktion i Kapitel 48; i modsat Fald bortsælges det udpantede mod kontant Betaling ved offentlig Auktion, som afholdes paa Landet af Sognefogden og i Købstæderne af Politiet, efter at der mindst 3 Dage forud har fundet een Bekendtgørelse Sted henholdsvis ved Kirkestævne eller ved Indrykkelse i det Blad, i hvilket Bekendtgørelser fra Politiet pleje at offentliggøres.

§ 583.

Klager over en Sysselemands Handlemaade vedrørende Udpantning gøres gældende ved Besværing til højere Øvrighed, Besværing til Retten eller Søgemaal i første Instans, overensstemmende med de i Kap. 47, jfr. § 575, givne Regler, saaledes at det i § 579, 1ste Stykke, 3die Punktum, ommeldte Skøn, i Lighed med det i § 470 ommeldte, er Genstand for Besværing til Retten.

Spørgsmaalet om Forauktioneringens Udsættelse, naar Besværing er rejst eller Søgemaal til Udpantningsforretningens Ophævelse anlagt, afgøres efter Reglerne i § 522.

§ 584.

Ligesom Rekvirenten, derunder indbefattet Staten, Kommuner, andre Myndigheder eller juridiske Personer, naar Udpantningen findes ulovlig foretagen, i Overensstemmelse med de hidtil gældende Regler har at erstatte Skyldneren al af Forretningens flydende Skade, saaledes vil han ogsaa have at godtgøre Skyldneren Sagens Omkostninger i begge Instanser, saafremt Fordringen ikke skyldtes eller ikke var forfalden, da Udpantningen foregik, og det derhos ikke er Skyldneren, der har fremkaldt eller bestyrket den urigtige Opfattelse af Retsforholdet, som Rekvirenten har gjort gældende.

Kapitel 53.

Indsættelses- og Udsættelsesforretninger.

§ 585.

Sysselemændens Hjælp skal kunne fordres i de samme Tilfælde, i hvilke det hidtil har staaet vedkommende berettigede aabent at fordre Fogdens Hjælp til at indsættes i eller udsætte andre af Besiddelsen af fast Ejendom eller efter Omstændighederne af rørligt Gods, uden at sædvanligt Eksekutionsgrundlag er til Stede. Ogsaa skal Sysselemændens Hjælp, ligesom hidtil Fogdens, kunne fordres til at gøre Forældre eller Værgemyndighed gældende med Hensyn til unyndige, uden at sædvanligt Eksekutionsgrundlag er til Stede.

Naar en Panthaver i Henhold til D. L. 5—7—8 og 9 vil træde til sit Pant, skal dette ske ved en af Sysselemændene foretagen Indsættelsesforretning.

§ 586.

Overensstemmende med de nærmere Regler i Kap. 47 gøres Indsigelser mod den af Sysselemændene benyttede Fremgangsmaade, mod Forretningens Foretagelse uden sædvanligt Eksekutionsgrundlag og mod selve den af Rekvirenten paastaede Ret gældende henholdsvis ved Besværing til højere Øvrighed, Besværing til Retten og Søgemaal i første Instans.

C. De foreløbige Sikringsmidler.

Kapitel 54.

Arrest.

§ 587.

Til Sikkerhed for et Krav, der lyder paa Penge eller Penges Værd, kan Arrest paa Gods finde Sted, naar

- 1) Udlæg for Kravet ikke endnu kan gøres i Godset, og derhos
- 2) enten Fordringen er forfalden, eller der er Grund til at befrygte, at Skyldneren ellers ved at bortflytte eller forstikke sit Gods eller paa anden Maade vilde umuliggøre eller dog væsentlig vanskeliggøre Adgangen til i sin Tid at opnaa Dom og gøre Eksekution.

Med Hensyn til Arrest for Bodmerigæld har det sit Forblivende ved Solov 1ste April 1892 § 185.

§ 588.

Arrest paa Person som Sikkerhedsmiddel for Fordringer af den i § 587 ommeldte Beskaffenhed kan kun anvendes paa Skyldnere, der staa i Begreb med at forlade Landet for bestandigt eller paa ubestemt Tid, i Anledning af forfaldne Fordringer, for hvilke de ifølge denne Lovs Regler vilde kunne sagsøges ved danske Retter.

§ 589.

Arrest paa Gods kan ikke foretages i Ting, hvori der ikke vilde kunne gøres Eksekution for den paagældende Fordring.

Naar et Skib er udklarevet for en Rejse og i øvrigt sejlfærdigt, kan Skipperen og Skibsmandskabet ikke arresteres for Gæld.

I Overensstemmelse med de gældende Regler kan der tilstaa Fritagelse for Arrest for de i Laane- og Sparekasser samt andre lignende Institutioner indsatte Summer og disses Renter, saa længe de indestaa samme Steds.

§ 590.

Arrest kan afværges, og foretagen Arrest faas ophævet, naar Skyldneren stiller fornøden Sikkerhed for den Fordring med Renter og Omkostninger, i Anledning af hvilken Arrest søges.

Om den tilbudne Sikkerhed ifølge Størrelse og Beskaffenhed er fyldestgørende, bedømmes af Sysselmanden efter et Skøn.

§ 591.

Arrest paa Gods medfører, at Skyldneren fra det Øjeblik, Arrestdekretet er afsagt, bliver uberettiget til at forflytte, forbruge, tilintetgøre eller ved Retshandler raade over de arresterede Genstande, derunder oppebære arresterede Fordringer.

For at Arrestens Retsvirkning skal kunne gøres gældende over for en godtroende Trediemand, saaledes at de foretagne Retshandler tabe Gyldighed, er det nød-

vendigt, at Tinglysning af Arrestdekretet har fundet Sted i det Syssel, hvori Skyldneren bor eller i Mangel af Bopæl opholder sig, eller, hvis Arresten er gjort i fast Ejendom, i det Syssel, hvori Ejendommen ligger. Er Arrest foretaget i Gælds brev, udfordres derhos, at der paa dette er gjort en Paategning herom, og naar Arrest er gjort i Fordringer, der ikke grundes paa Gælds brev, maa der gives Skyldneren efter Fordringen Underretning om Arresten, hvilket ligeledes bliver at iagttage over for Skyldneren efter et Gælds brev for Rentebetalingens Vedkommende.

Med Hensyn til Arrest i registreringspligtige Skibe har det sit Forblivende ved Skibsregistreringslov 1ste April 1892 § 49.

§ 592.

Arrestekvirenten er i Reglen ikke berettiget til at lade de arresterede Genstande tage fra Skyldneren. Dog kan Sysselmanden ved rørligt Gods, naar de arresterede Genstandes Beskaffenhed eller Skyldnerens Person og Forhold opfordre dertil, bestemme, at de arresterede Genstande skulle tages under Bevogtning af ham selv eller af nogen, der hertil af ham beskikkes paa Skyldnerens Bekostning.

§ 593.

Arrest paa Person sker ved Hensættelse i Gælds fængsel ved Sysselmandens Foranstaltning. Hvis Skyldneren ved Henførelsen til eller Opholdet i Gælds fængslet vilde lide Skade paa Helbred, kan Gælds fængsel ikke anvendes eller kun med saadanne Lempelser, som Sysselmanden skønner fornødne.

I Gælds fængslet maa der ikke paalægges Skyldneren anden Indskrænkning i Henseende til hans Levevis, end Fængslets Orden med Nødvendighed kræver.

§ 594.

Gælds fængsel kan ikke anvendes, naar en til Fordringens Størrelse svarende Sikkerhed kan faas ved Arrest paa Gods.

§ 595.

Arrest paa Person kan ikke anvendes for Fordringer, der ere mindre end 100 Kr. For Fordringer under 200 Kr. maa Fængslingens Varighed ikke overstige 4 Uger, for Fordringer under 400 Kr. 8 Uger, for Fordringer under 1,000 Kr. 12 Uger, for Fordringer under 2,000 Kr. 16 Uger, for Fordringer under 4,000 Kr. 20 Uger, for større Fordringer 24 Uger.

I Fordringsbeløbet indbefattes ogsaa de Renter og Omkostninger, der ere paa løbne, inden Arresten iværksættes, men ikke de, der senere paa løbne.

§ 596.

Selv om de i foregaaende Paragraf angivne Tider ikke ere forløbne, ophører Skyldnerens Fængsling i alle Tilfælde:

- 1) saa snart Eksekution kan gøres for den Fordring, til Sikkerhed for hvilken Arresten er foretaget, enten ifølge en under Arrestforfølgningssagen eller paa anden Maade erhvervet Dom eller ifølge et offentlig Forlig;
- 2) saa snart den arresterede Skyldners Bo her i Landet er taget under Konkursbehandling;
- 3) saa snart det af den arresterede Skyldner gøres antageligt, at han intet ejer, hverken her i Landet eller andet Steds, hvori Eksekution kunde gøres for Fordringen, bortset fra det Gods, hvori der er gjort Arrest for denne, uden at fuld Sikkerhed efter § 594 dog derved er naaet.

§ 597.

Den Arresteredes Hensættelse i Gælds fængsel sker paa Rekvirentens Regning. De herved foranledigede Udgifter kunne fordres godtgjorte af Skyldneren.

§ 598.

De Udgifter, hvis Udredelse paalviler Rekvirenten ved Gælds fængsels Anvendelse, ere dels Underholdspenge til Skyldneren, dels Varetagtspenge til Arrestforvareren.

Underholdspengene fastsættes til 8 Kr. om Ugen, Varetagtspengene til 2 Kr. om Ugen.

Andre i Anledning af Gælds fængslets Anvendelse fornødne Udgifter, saasom til Lokale, til dets Renholdelse, Belysning og Opvarmning, til fornødne Sengklæder og Boskab m. m., udredes af det offentlige.

§ 599.

De i foregaaende Paragraf omhandlede Underholds- og Varetagtspenge har Rekvirenten at erlægge henholdsvis til Skyldneren og til Arrestforvareren forud for mindst en Uge ad Gangen, første Gang inden eller ved Skyldnerens Indsættelse i Gælds fængslet og senere inden det hertil svarende Klokkeslet hver Ugedag derefter.

Undlader Rekvirenten at betale paa foranførte Maade, er Skyldneren berettiget til straks at løslades, og han kan ikke mere fængsles for samme Fordring.

§ 600.

Ved Arrestforretningers Foretagelse benyttes Vidner paa den Maade, som i § 457 er foreskrevet.

Den i § 457, sidste Stykke, givne Forskrift er ogsaa anvendelig paa Arrestforretninger.

§ 601.

Hvilken Syssemand der er pligtig eller berettiget til at foretage Arrestforretninger, afgøres efter de i § 458 givne Regler.

§ 602.

Den, der vil erhverve Arrest paa nogens Gods eller Person, har at indgive skriftlig Begæring herom til vedkommende Syssemand, ledsaget af de Dokumenter og øvrige Oplysninger, som ere forhaanden.

I Reglen har Syssemanden før Forretningens Foretagelse at afkræve Rekvirenten en Sikkerhedsstillelse, reel eller personlig, med Hensyn til det Erstatningsbeløb, som vilde tilkomme den, hos hvem Arresten er gjort, i Tilfælde af dennes Ulovlighed; kun hvor de foreliggende Oplysninger skønnes at indeholde et fuldstændigt Bevis for Arrestens Lovlighed, er Sikkerhedsstillelse uforuden, saa længe ikke Beviset svækkes ved det under Forretningen oplyste. Dog bør der ikke en Gang mod Sikkerhedsstillelse indrømmes Arrest, naar det ifølge det for Syssemanden oplyste skønnes, at Fordringen er ugrundet. Alle Spørgsmaal om Sikkerhedsstillelsens Art og Størrelse afgør Syssemanden efter sit Skøn.

Soges Arrest for en af de i § 412 ommeldte Fordringer, kan der ikke afkræves Arrestrekvirenten Sikkerhedsstillelse, medmindre der fra Skyldnerens Side under Arrestforretningen fremkommer saadanne Indsigelser, som kunne fremsættes under den i Anledning af Fordringen anlagte Sag, jfr. Kap. 38.

§ 603.

Arrestforretningen begynder paa Skyldnerens Bopæl eller i Mangel af en saadan paa hans sædvanlige Opholdssted, men kan dog efter Omstændighederne, navnlig naar der er Fare ved Opsættelse, eller naar Skyldneren ikke har Bopæl i Riget eller staar i Begreb med at forlade dette, begynde paa det Sted, hvor Personen eller Forretningens Genstand forefindes.

§ 604.

Med Hensyn til Parternes Møde under Forretningen m. m. gælde de i § 494 givne Regler.

§ 605.

Arrestforretningen begynder med, at Syssemanden opfordrer paagældende til ved Sikkerhedsstillelse eller Betaling at tilfredsstille Rekvirenten, hvorpaa han, naar dette ikke straks sker, efter Afgørelse af mulige Indsigelser skrider til Arrestens Udførelse.

§ 606.

Arresten kan kun udstrækkes til saa meget af Skyldnerens Gods, som i Henhold til den under Forretningen foretagne Vurdering behøves til at sikre Rekvirentens Fordring i Forbindelse med de sandsynlige Udgifter ved Arresten.

§ 607.

Med Hensyn til Valget af de Genstande, hvori Arresten gøres, forholdes der efter de i §§ 483 og 484 givne Forskrifter, ligesom der i øvrigt ved Arrestforretningers Foretagelse, med de af Forholdets Natur følgende Lempelser, gaas frem efter de om Eksekutionsforretninger i §§ 496—504 givne Regler.

§ 608.

I Fogedbogen optegnes nøjagtigt alle de enkelte Genstande, hvori Arrest gøres, og ved hver enkelt Genstand tilføjes dens Værdi efter den stedfundne Ansættelse.

Syssemanden erklærer derefter til Fogedbogen de optegnede Genstande for belagte med Arrest til Arrestekvirentens Sikkerhed. Det betyder Skyldneren, at han fra nu af ikke uden at udsætte sig for Strafansvar kan raade over dem paa en Maade, som kommer i Strid med Arrestekvirentens Ret. Er Skyldneren ikke til Stede, gives der den eller dem, som i Henhold til § 494 tilkaldes paa hans Vegne, Paalæg om at give ham en saadan Betydning. Efter Omstændighederne kan et lignende Paalæg gives den Trediemand, i hvis Besiddelse det arresterede er.

Er Arrest paa Person paalagt, tilkendes gives det af Syssemanden Skyldneren, hvis han er til Stede, at han er belagt med Gældsfængsel, hvorefter Syssemanden beordrer ham straks henbragt til Gældsfængslet. I modsat Tilfælde er det Rekvirentens egen Sag at drage Omsorg for Udførelsen af Dekretet ved Skyldnerens Indsættelse i Gældsfængsel, og han kan hertil fordrø Politiets Bistand. Saa snart Indsættelsen i Gældsfængslet er sket, har Rekvirenten øjeblikkelig at meddele Syssemanden Underretning herom; denne gør, efter at have hørt Arrestforvarerens Forklaring, fornøden Bemærkning i Fogedbogen om Tiden og Klokkeslettet for Indsættelsen.

§ 609.

Hvis der ikke allerede er anlagt Retssag i Anledning af den Fordring, for hvilken Arrest er gjort, skal Rekvirenten, naar Skyldneren ikke under eller efter Forretningen har frafaldet Forfølgning, inden en Uge efter Arresten anlægge saadan Sag, under hvilken han tillige skal nedlægge særskilt Paastand paa, at Arrestens Foretagelse stadfæstes. Retten kan bestemme, at Spørgsmaal vedrørende Arrestens Stadfæstelse forhandles særskilt, jfr. § 213. Skal Sagen begynde med Mægling ved Forligskommissionen, skal, hvis Forlig ej opnaas, Sagen indstævnes for Retten hurtigst muligt efter Mæglingens Slutning.

Er Retssag i Anledning af paagældende Fordring svævende ved første Instans, bliver der inden fornævnte Frist at anlægge en særskilt Arrestsag ved den samme Ret, ved hvilken hin Sag behandles. Det er Retten forbeholdt at bestemme, at Arrestsagen skal sættes i Forbindelse med Hovedsagen, saavel som at den ene af disse Sager skal udsættes, indtil den anden er paakendt, jfr. §§ 213 og 214.

Er Dom falden i første Instans i Retssagen, hvorunder den Fordring er indtalt, for hvilken Arresten er gjort, anlægges Arrestsagen ved den Ret, af hvilken hin Sag er bleven paakendt. Retten kan i Tilfælde af Anke udsætte Arrestsagens Forhandling i det hele eller for en Del, jfr. § 214.

Naar Arrestforfølgning finder Sted som særskilt Sag, er Forligsmægling unødvendig.

Reglerne om Arrestens og Fordringens Forfølgning blive med de fornødne Lempelser at anvende, naar Arrest er afværget ved Sikkerhedsstillelse.

Arrest for Bodmerigæld behøver ikke at følges til Stadfæstelse.

§ 610.

Kommer Skyldneren, efter at Arresten er gjort, under Konkurs, eller dør han, og offentligt Skifte uden Gælds Vedgaelse finder Sted efter ham, bortfalder Arrestrekvirentens Forpligtelse til at anlægge Retssag i Anledning af Fordringen eller Arresten. Den af Rekvirenten i Anledning af Arresten stillede Sikkerhed løsgives dog først, naar 8 Uger ere gaaede efter Arrestens Foretagelse eller, hvis Sag har været anlagt og hæves, 8 Uger efter Ophævelsen, og der derhos ikke fra Boets Side er rejst Sag om Erstatning. Er dette sket, maa det endelige Udfald af Sagen afventes.

§ 611.

Klager vedrørende Spørgsmaal om, hvorvidt de efter §§ 587, 588, 594 eller 595, 1ste Stykke, fornødne Arrestbetingelser foreligge, om, hvem og hvad der kan være Genstand for Arrest, om, hvorvidt Trediemands Ret er til Hinder for Arrest, om Anvendelse af Tvangsfængsel efter § 497, 2det Stykke, jfr. § 607, om Arrestens Foretagelse eller Afværgelse mod Sikkerhedsstillelse, om dennes Art og Størrelse saavel som om dens Løsgivelse afgøres af Retten og fremsættes, naar Arrest er foretaget, under Arrestsagen og, naar Arrest er nægtet, saavel som i de Tilfælde, hvor Arrestsag ej behøves (jfr. § 609, sidste Stykke, og § 610), ved Besværing til Retten overensstemmende med Reglerne i Kap. 47. Klager over Sysselmandens Handlemaade i øvrigt, vedrørende en Arrest, gøres gældende ved Besværing til højere Øvrighed, ligeledes overensstemmende med nævnte Kapitel. En foretagen Arrest kan ikke ophæves af højere Øvrighed.

§ 612.

Under Arrestsagen paakendes det, om Arresten er lovlig gjort. Er der rejst Besværing til højere Øvrighed udsættes, om fornødent, Arrestsagen, indtil højere Øvrig-

heds Afgørelse foreligger. Er Retssag i Anledning af den paagældende Fordring svævende, og Arrestsagen ikke behandles i Forbindelse med Hovedsagen, kunne Indsigelser mod Fordringens Rigtighed ikke fremføres under Arrestsagen.

§ 613.

Arresten kan ophæves saavel ved Dommen i Arrestsagen som ved Dommen i Hovedsagen.

Arresten bortfalder først, naar Ankefristen for den Dom eller Kendelse, hvorved den kendes ugyldig, er udløbet, uden at Anke eller Besværing til højere Ret er iværksat, medmindre andet er bestemt i Dommen eller Kendelsen.

§ 614.

Forsømmer Arrestekvirenten den ham ifølge det foregaaende paahvilende Forpligtelse til inden de i § 609 ommeldte Frister at begynde Arrestsag eller Sag i Anledning af Fordringen, eller afvises eller hæves nogen af disse Sager, kan Arresten fordres ophævet, dog uden at Arrestekvirenten af denne Grund er udelukket fra igen at gøre Arrest for den samme Fordring.

§ 615.

En paalagt Arrest kan i det hele eller for en Del ophæves af Sysselmanden paa Grund af Omstændigheder, som ere indtrufne efter Arrestens Foretagelse. Paa Grund af formelle Fejl ved Forfølgningssagen kan Arresten kun fordres ophævet i Medfør af § 614.

Forinden Arresten ophæves, skal Sysselmanden saa vidt muligt give Arrestekvirenten Lejlighed til at ytre sig, medmindre Grunden til Ophævelsen er Udeblivelse med de anordnede Underholds- og Varettægtspenge.

Imod Sysselmandens Beslutning kan der, hvad enten den gaar ud paa at ophæve Arresten eller nægte dens Ophævelse, iværksettes Besværing til Retten i Overensstemmelse med Reglerne i Kap. 47.

Sysselmandens Ophævelsesdekret kan ikke hindres fra at træde i Virksomhed ved Indbringelse af saadan Besværing.

§ 616.

Befindes en Arrest i det hele ulovlig, enten fordi den Fordring, for hvilken den er iværksat, ikke ved endelig Dom findes grundet hverken i det hele eller for en Del, eller fordi Arresten selv, bortset fra Fordringens Rigtighed, lider af Mangler, som medføre dens Ugyldighed, og som kunde have været undgaaede af Arrestekvirenten ved fornøden Agtpaagivenhed, er Arrestekvirenten pligtig at yde den, hos hvem Arresten er gjort, Erstatning for Tab, Tort og Kreditspilde. Befindes Arresten ulovlig for en Del, er Arrestekvirenten pligtig at erstatte den, hos hvem Arresten er gjort, det særlige Tab og den særlige Kreditspilde, som maatte være en Følge af, at der er bleven givet Arresten en for stor Udstrækning.

Bortfalder eller ophæves en gjort Arrest paa Grund af efterfølgende Omstændigheder, tilkommer der den, hos hvem Arresten er gjort, Erstatning for Tab, Tort og Kreditspilde, naar det maa antages, at Arresten, om den var bleven behørig forfulgt og holdt ved Magt, vilde have medført saadant Ansvar.

§ 617.

Krav paa Erstatning i Anledning af Arresten kan gøres gældende mod Arrest-
rekvirenten enten som Modkrav under Arrestsagen eller under et selvstændigt Søgmaal
i første Instans, hvilket sidste dog først kan anlægges, naar Arresten enten ved Dom
eller Kendelse er kendt ugyldig eller ved Sysselmandens Beslutning eller Rettens Ken-
delse (§ 615) ophævet; saadant selvstændigt Søgmaal maa i saa Fald anlægges inden
12 Uger.

§ 618.

Vil nogen drage Sysselmanden til personligt Ansvar i Anledning af hans
Embedsforhold med Hensyn til Arrestens Foretagelse eller Nægtelse, maa dette ske
ved Søgmaal i første Instans.

*Kapitel 55.***Forbud.**

§ 619.

Ved Forbud, foretaget af Sysselmanden, kan der gives en eller flere bestemte
private Personer saavel som Repræsentanter for Stat eller Kommune i disses Egenskab
som Ejere af faste Ejendomme eller som Medkontrahenter i Kontraktsforhold Paalæg om
at undlade Handlinger eller Foretagender, som stride imod Forbudsrekvirentens Ret,
og som de paagældende paa Grund heraf, selv uden Forbudet, vilde være uberettigede
til at foretage.

Forbud mod Ægteskab kan finde Sted ligesom hidtil.

§ 620.

Forbud kan gøres, uagtet det ikke for Sysselmanden bevises, at de Handlinger,
der skulde forbydes, ere stridende med Forbudsrekvirentens Ret; men denne maa i saa
Fald stille Sikkerhed for den Skade og Ulempe, som ved Forbudet kan forarsages
den paagældende.

Dog maa Forbud end ikke imod Sikkerhedsstillelse iværksættes, naar det maa
antages, at det er ulovligt.

§ 621.

Forbud kan kun gøres, naar den, mod hvem Forbudet rettes, ved Gerning
eller Ord har givet Grund til at antage, at han vil foretage de Handlinger, som skulle
forbydes. Kan fyldestgørende Bevis i saa Henseende ikke fremskaffes for Sysselmanden,
kan det paalægges Forbudsrekvirenten at stille Sikkerhed som Betingelse for at faa
Forbud iværksat.

Forbudet bør ikke meddeles, naar det skønnes, at en af Rekviriten tilbudd
Sikkerhed eller den Straf, som Lovens almindelige Regler hjemle for Retskrænkelsen,
yder Rekvirenten tilstrækkeligt Værn.

§ 622.

I de i de trede foregaaende Paragrafer omhandlede Tilfælde bestemmer
Sysselmanden ifølge Skon over samtlige Omstændigheder Sikkerhedens Art og Størrelse.